

Előfizetési árak:

Egész évre . . . 10 frt — kr.
Félévre . . . 5 „ — „
Negyedévre . . . 2 „ 50 „
Egy hónapra . . . — „ 85 „
Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:

PÉCSETT, Király-utca 4. sz.

Az arany hajó szállodával szemben.

hová az előfizetések és a lap szétküldésére vonatkozó felszólalások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Szerkesztői iroda:

PÉCSETT, Széchenyi-tér 12. sz.

hová a lap szellemi részét illető minden közlemény intézendő.

Kéziratok vissza nem adatnak

Hirdetések

a kiadóhivatalban vétetnek fő

Farsang.

Pécs, 1895. január 28.

(*) Farsang van. Igyekszik vigadni, kinek módjában van. Megvan a fény, csillogás, szilaj zene, ámde éppen az hiányzik, hogy együtt mulatni sem tudunk; mert nincs meg az aranyos jó kedélyesség, mert a századvég raffiniált szelleme előtte az igazi szellemességet. Hiányzik a régi gavallérságnak az az udvariassága, a mit annak idején oly nagy becsben tartottak.

Most már csak a gorombaság, a durvaság a modern; és míg a negyvenes években az ifju alig mert volna táncosnője picit kis kezéről másképp szólani, mint az „imádandó kis kézről“, — ma bizony himezés-hámozás nélkül megmondja: „Magának talán a 8-as keztyű is kicsi!“

Hajdanta a bálokon, multságokban agyonfárasztották magukat a fiatalok, hogy a leányok ne áruljanak petrezselymet; — ma a fiatal ember oda áll a bálisan kiöltözködött fiatal leány mellé a villamvilágításu teremben, először is egy nagyot ásít és azután így szól: „Szeret maga táncolni?“ — „Ó igen“ — szól szemlesütve a hölgy, abban a reményben, hogy mindjárt táncra kéri. — „Én nem“, — válaszol az ifju s úgy elhuzza a száját, mintha már az összes világi élvezetek keserűségét hagytak volna azon.

A 20—24 éves ifjak ma már adják a blazirtat s bálokon odasereglenek a pezsgős pohár mellé és regélnek egymásnak pikáns történeteket. A 30 éven felüli ifjak pedig, Shylock-ként, méreggel járnak-kelnek a bálteremben és méregetik fixirozó tekintettel, hogy az a szőke, vagy barna leány mennyit nyom koronákban?

Csuda-e, ha lassankint kihál az emberek társas és társadalmi életének költészete. Önző körünkben csak a nyers haszon dominál, ugyan mire való volna tehát ebbe a tulanyagias világba az udvariasság kultusza, melynek tán a romantikus időkben lehetett kelete. Bizony manap le van már horzsolódva ennek a zománca, és újabb

takarót nem fedeztek föl a csupaszon maradt helyekre.

A középkori lovagiasságot és a századeleji udvariasságot tehát „művelt“ köreink oda engedik a kevéssé művelt elemnek. És innét van az, hogy talán egy iparos bálon emelkedettebb szellemű társalgás divik, mint ugynevezett elitbáljainkon. A modern uracsok örömebb beszélnek a kávé szoknyáról, harisnyakötőről, mitsem hogy udvariasak legyenek.

Pedig nagy kár. A naturalisztikus világnézet nagyon sok ideált rombolt már le. Az udvariasság kihálása eltemeti magával azt a finomságot, azt a költőiséget, mely az ifjukor éveit díszítette; durva kézzel letöri az ifjak multságának szűzies hamvát s az élet póriassága ki fog ütni minden: multságokon, társalgáson, házaseseten, szerelmen.

Az udvariasság a nőesség kertésze volt. Igaz, hogy gyakran keletkeztek fattyu hajtások a kertész ápolása alatt, gyakran elcsenevészedett a legtöbbet erő palánta a szellemtelen bókók zápora alatt, de azért mégis szebb volt az udvarias tartózkodás, mint a jelenlegi könnyűség, midőn a gondolat egész meztelenségében fejeztetik ki.

Az illúziók egész serege megy tönkre az udvariasság alábbszállása következtében, s a század vége majd azzal fog beköszönteni, hogy nem lesz szerelem; hanem az ifju élete párját anatómiával kezében — háziorsósa kalauzolásával — megy keresni, s az orvos majd eltéríti a halovány arctól, a piros ajaktól és a lángoló szemektől s az erős csipők felé irányítja a szerelemre és ábrándozásra hajló ifjut. Így majd aztán beáll a társalgás rakoncátlansága, mely tulugrik a korlátokon s átszökik azokon a tekinteten is, mikkel a társadalmi kötelekek és viszonyok iránt tartoznak.

Az a fiatalság, mely csupa feltűnési viselkedésből, minden komolyabb ok nélkül párbajosdit játszik, mely az iskola padjain már a fölött töpreng, hogy minő és hány száz forintos állást kap,

ha lemorzsolja az előirt éveket és államvizsgát, e mellett aztán affektált fölényvel goromba minivel szemben, csupán ott hunyázkodik meg, a hol veszithet valamit: ez a fiatalság nem való egyébre, mint intő példaként oda állítani a későbbi nemzedéknek, mondván: Ime azok a leányok, a kikre azt sem mondják majd, hogy voltak, a kik kevesebbek a semminél, mert nem ismerték az élet feladatait, — ime lássátok: ilyenek ne legyetek.

* **A nyugdíjak az igazságügyi szolgálat körében** ez idén jelentékeny összeggel, a valószínűségi számítások szerint mintegy 110,000 forinttal emelkedni fognak, Ezen emelkedés részben a fizetések rendezéséről alkotott törvény intézkedéseire vezethető vissza, részint abban találja indokát, hogy a királyi bíróságok szervezése óta elmult időtartam alatt mindinkább emelkedik azon bírák s bírósági alkalmazottak száma, a kik az 1872-ben fönnállott bírósági rendszer alatt működött személyzet sorából nyervén alkalmazást az új bírósági szervezetben, a hosszú szolgálat alatt elaggottak s ennél fogva nyugdíjazandók.

* **A kiállítás és az új miniszter.** Dániel Ernő kereskedelemügyi miniszter a napokban behatóan informáltatta magát a kiállítási előmunkálatok felől s felkérte az igazgatóságot, hogy alkalmas módon hozza tudomására a kiállítás által érdekelt közönség minden egyes rétegének, hogy a kormány a legmelegebben kívánja az ezredéves kiállítás ügyét felkarolni és annak minden irányban lehető fényes sikerét minden tőle kitelhető eszközzel biztosítani akarja. A kiállításnak a kitűzött időben való megtartása elodázhatatlan alapfeltétel, amelyhez a jelenlegi kormány feltétlenül ragaszkodik, s ehhez képest teljes erővel azon lesz, hogy a kiállítási előmunkálatok minden fönnakadás nélkül a legnagyobb eréllyel és odaadó buzgalommal folytattassanak úgy az igazgatóság, mintha kiállítás többi tényezői részéről. Dániel Ernő a kiállítás országos bizottságát február 11-én, délután öt órára hívta össze. Az ülésen az országos bizottság elnökségét formailag is elfoglalja, a bizottságnak az eddig történekről jelentést tétet és a legközelebbi munkaprogrammot is bemutatja.

A „Pécsi Figyelő“ tárcája.

A szaktekintély.

Irtta: Lármás őrmester.

(A „Pécsi Figyelő“ eredeti tárcája.)

Valahányszor L a p á t János kapitányra gondolok, mindig egy história jut róla eszembe. Eredeti embere volt ezredünknek; valóságos a l a k k á nőtte ki magát. Mindenki csak J á n o s bácsinak hívta, még a hadtestparancsnok is. A bötüt és a német szót utálta; a lovat és a menyecsket imádtá. Nem önkéntesen lépett a katonai pályára; úgy fogták kötélen még a 40-es években, valahol a Jászág természetlen sivar homok buckáin.

Nyolc esztendeig pucolta a lovat becsülettel, míg a káplárságig fölvitte. Az őrmesteri pertlit már az ellenség előtt kapta, a hol annyira kitüntette magát, hogy ezredese a nagy ezüst vitézségi érmet tűzte mellé. Soká strázsa mesterkedett, végre kitört a háború s L a p á t őrmester a csatamező véráztatta síkján aranyportopét kapott — hadnaggy lett.

Kapitánya, egy őrségi dúsgazdag hercegi család sarja, pompás náttas lovat ajándékozott egykori őrmesterének; főhadnagya pedig, egy bankár fia, tiszt ruhát csináltatott szakasza egykori oszloposának.

L a p á t őrmesterből olyan huszárhadnaggy lett, hogy a jó svábok gnädiger Herr von grafnak titulálták. Annyira rabja lett a vörstifto életnek, hogy mint régibb tisztársai beszélik, miután már két évig volt tiszt, még akkor is takarodókon

ment haza. Nem tudott az ugynevezett komis élet szokásaitól megválni. Még kapitány korában is csak vasárnap maradt ki c a p i s r a n g utánig. Szolgálatnak és lovainak élt a szó legszorosabb értelmében. Nekünk alantos tiszteknek édes atyánk volt, de oly édes atyánk, a kinek a szigoráról még most is szívesen beszélünk. Szigorú volt, de szívtelen sohasem volt. Azok közé az egyszerű puritan magyar tiszték közé tartozott, a kire egy láda pénzt olvasatlanul rá lehetett bizni. A nőstőléről sajátos nézete volt: azt tartotta, hogy az okos ember korán nőstül, a bölcs soha. A kincstári hölgyeket kerülte, s a legmélyebben hallgatott róluk. Az ezredesné pedig ki tudta férjénél eszközölni, hogy L a p á t kapitány századát mindig a legrosszabb állomásra tették.

A század tisztikara természetesen együtt étkezett, egy volt ulánus őrmesterénél. János bátyánk elnökölt az asztalnál, mi pedig hadnaggyok ettünk olyanokat, hogy a szegény vendéglős háromszor is föl emelte a kosztpénzt; negyedszer meg akkorát bukott, hogy még a fogpiszkálót is elárverezték.

Történt pedig egyszer, hogy a pontosságáról híres kapitányunk elkéve jött az ebédre. Rövid ekszkuzálás után leült elnöki székébe, mogorván szótlanul: csak olykor-olykor tört elő egy egy mély sóhaj keble legféltékenyebben őrzött rejtékéből. Mi azt hittük, hogy levelet kapott valamely bizalmas barátjától a hadügyminiszteriumból, a melyben diszkréten tudtul adatik neki, hogy n e e r ö l k ö d j e k tovább, hanem menjen önként oda, a hova már anynyi kipróbált vitéz ment — nyugdíjba.

Az alantos tiszt mindig a legrosszabbat hiszi a legszivesebben előljárójáról, mert hijába, emberek vagyunk; s az előljáróban saját szabadságunk korlátozóját látjuk.

János bátyánk keveset evett, s azt is oly mérgesen megkritizálta, hogy a korcsmáros közel volt a kétségbeeséshez; a korcsmárosné egy vastag örmény asszony — ki akarta a haragos kapitányt engesztelni, s legkedvesebb ételét: a b a b c a k u m p a k o t maga hozta az asztalra. L a p á t kapitány azonban nem respektálta az asszony intencióját, úgy összeszedta, hogy az szegény sirva-ríva hagyta el szobánkat. Aztán behívatta a korcsmárost, a vastag bajszú Wenzelt. — a ki részegen mindig azt állította, hogy ha katona marad, ma már altábornaggy volna; mert a hadnagya, akit ő őrmester korába lovalgolni tanított, ma hadtestparancsnok.

— Hallja maga vén számár! kezdé János kapitány nem éppen a leggyöngédebb hangon, ha még egyszer ily komis ételt merészel az asztalra hozatni, a tálat magával együtt kidobom. Értette?!

— Igenis értettem, hebegé a meglepett korcsmáros.

— Ha értette, takarodjék a szemem elől.

— Bocsánatot kérek, de eddig úgy tudtam, hogy a b a b c a k u m p a k kapitány ur kedvenc ételle.

L a p á t kapitány felelet helyett a lovalgó ostora után nyult. A vastag bajszú Wenzel belső ösztönét követve villámgyorsan ugrott ki az ajtón, feldöntve a szobába igyekvő pincér kisasszonyt a kezében levő mákostészta tállal együtt. Iszonyu sikoltás s csőrömpölés jelezte a karambolt.

— Ennek a vén Wenzelnek sohasem jön meg az esze, mondá keserűen kapitányunk, miközben fölkel, némán bolintott a fejével s eltávozott; még csak azt sem mondta, hogy délután a laktanyába találkozunk.

Megfejtethetlen rejtély volt előttünk kapitányunk

Hirek.

Pécs, 1895. január 26.

— **(Tiszti estély.)** A pécsi helyőrség tisztikara az idei első farsangi estélyét február hó 2-án tartja a Kaszinó és Hattyu egyesített termeiben. A főrendező Biletzky százados.

— **(A kereskedelmi alkalmazottak segélypénztára.)** tegnap tartotta közgyűlését Krausze Ignác elnöklété alatt. A közgyűlés tudomásul vette az igazgatóság jelentését, a zárszámadást és ennek folytán megadta a fölmentvényt. Az alapszabályoknak részbeni módosítása, valamint a pótválasztások is egyhangulag végbementek. Végül az elnök köszönetet szavazott a tisztviselőknél, valamint a helyi sajtónak s ezzel a közgyűlés az elnök eljenzése közben véget ért.

— **(Az ügyvédi kamara közgyűlése.)** A pécsi ügyvédi kamara vasárnap délelőtt tartotta meg az évi rendes közgyűlését Erreth János országgyűlési képviselő, kamarai elnök elnöklété alatt. Kamarai elnök az egybegyűlt tagokat üdvözlővén, megnyitó beszédében a kamara múlt évi működését illetőleg utalt a felolvasandó évi jelentésre s örvendtes jelenség gyanánt említi, hogy a pécsi ügyvédi kar által alapított jogi szaklap a kamara titkáranak szerkesztése alatt oly rövid idő alatt az ország ilyen mű szakközlönyei közt a legelőkelőbb helyek egyikét biztosította magának. Köszönetet mond ezért az ügybuzgó szerkesztőnek s felkéri a karitásakat, hogy őt fáradozásában hathatósan támogassák, mert a szaklapra különösen most fokozott szükség van, midőn az új sommás eljárásban lefektetett elvek gyakorlati alkalmazásának fejtegetése hasznos utmutatásokkal szolgálhat a végleges perrendtartási reform helyes megalkotása iránt. Pleininger Ferenc titkár az eljenzéssel fogadott elnöki megnyitó beszéd után felolvasta az évi jelentést, mely beszámol a kamara választmányának múlt évi működéséről, méltatja az év folyamán hozott nevezetesebb igazságügyi törvényeket, megemlékezik a sommás eljárási és a fizetési meggyásokról szóló törvényeknek a gyakorlatban eddig tapasztalható hatásáról, felsorolja a még megalkotandó igazságügyi reformokat; áttér ezután a jelentés a helyi igazságszolgáltatásra s a kir. törvényszék bírói személyzetének, úgy az összes bíróságoknál a kezelő személyzetnek szaporítását sürgeti; végül az ügyvédség terén észlelt jelentősebb eseményeket tárgyalja. A közgyűlés a jelentést helyeslőleg tudomásul vette és ehhez képest az igazságügyminiszteriumhoz felterjesztést intéz. A kamarai pénztárosnak ezután tárgyalás alá került zárszámadásából megemlítjük, hogy a kamara múlt évi bevételai 4026 frt 36 kr-ra, kiadásai pedig 3867 frt 76 kr-ra ruhtak s így az év 158 frt 62 kr. pénztári maradvánnyal zárult. A kamara kezelése alatt álló ügyvédi segélyalap a múlt év végén 6326 frt 39 kr. vagyonnal bírt, az Erreth-alapítvány tőkéje pedig 1244 frt 02 krt tett, úgy hogy a kamara kezelése alatt jelenleg összesen 7570 frt 41 kr. tőke van, melynek jövedelme segélyezésre fordítható. Megállapította ezután a kamara folyó évi költségvetését 3766 frt 49 kr. kiadási és 3806 frt 62 kr. bevételi előirányzattal. A segélyalap gyarapítására a tagok által a folyó évben fizetendő 697 frt lett előirányozva. Szieberth Nándor indítványára elhatározta a közgyűlés, hogy a pécsi kir. törvény-

szék elnökét megkeresi a helybeli kir. járásbírósnál egy ügyvédi szoba berendezése iránt, hol a tárgyalásokra várakozni kényeszerülő ügyvédek dolgozhatnak és a felekkel értekezhetnek. Végül egy magánfolyamodvány elintézésével a közgyűlés véget ért s a tagok az elnök eljenzése mellett távoztak. Este a helybeli ügyvédi kar tekintélyes számban kedélyes vacsorára gyűlt egybe a „Vadember“ vendéglő étkező helyiségében, hol vig poharazás közben folytaták a délelőtti megkezdett eszmecserét igazságszolgáltatási viszonyainkról, az ügyvédi kar feladatáról az államéletben és még sok más egyébéről.

— **(A harkányi fürdő)** még mindig bérlő nélkül van. Még a tulajdonosok által leszállított évi 18.000 frtért sem akad vállalkozó. Miután pedig az idő már nagyon előre haladt, a tulajdonos egyet gondolt és elhatározta, hogy ebben az évben maga fogja a fürdőt kezeltetni; mert arra számít, hogy ha a vasut kiépül, úgy jóval nagyobb összeget fog kapni.

— **(A baranyamegyei gazdasági egyesület)** választmánya szombaton délután tartotta ülését a vármegye közgyűlési termében. Legelőször a titkári jelentés olvastatott fel, a miből kitűnik, hogy a múlt év folyamán az egyesület közvetítésével 188 tenyészállat helyeztetett el 28.295 frt 97 kr. értékben. A tenyész-alap tetemesen megcsappant, mindössze 5200 frtot tesz ki. Az egyesület 142 frtos ösztöndíjára egy pályázó jelentkezett, a ki azonban hallomás szerint már élvezzi az állam ösztöndíját. Ebben az esetben az egyesület nem fogja neki kiadni az ösztöndíjat, hanem újabb pályázatot hirdet. Két átirat olvastatott még fel, melyek elintézése után az ülés azzal oszlott szét, hogy a közgyűlés határnapját febr. 24 re tűzte ki.

— **(A szigetvári olvasó egylet)** szombati mulatsága igen jó hangulat mellett folyt le. Sokan voltak jelen a környékről, sőt Pécsről is. A négyeseket 40 pár táncolta. Csak a rózsaujú hajnal vetett véget a dárídónak. Tudósítónk a következő névsort küldte be: Nagy Tera, Farkas Ilona, Fabricza Mariska, Müller Gizella, Balogh Emma, Puskás Ella (Mozgó), Salamon Ilka, Lazics Etti, Baka Mariska (Hásságy), Békefi Aranka, Kozári Milka, Kosztánka Györgyike, Németh Ilona, Nagy Irma és Margit, Pozsonyi Mariska, Cserta Mariska, Bretter Ferenczné, Duchony Ödönne, Raksányi Árpádné, Ocsodál Jánosné, Scholtz Gyuláné, Ocsodál Lipótné, Petrics Ferenczné (Nagy-Kanizsa), Hampl Sándorné (Pécs), Puskás Józsefné, Gyurics Elekne, Krizsán Ferenczné, Németh Boldizsárné, Farkas Györgyné, Müller Károlyné, Vörös Vinczené.

— **(Egy hógolyó az ára.)** Megirtuk a napokban, hogy Schnell János szajki polgár egy a hógolyozásból kifejlődött csetepaté alkalmából felpofozta Richter Györgyöt. Az ügyvéd annyira ráijesztett Schnell Jánosra, hogy hajlandó volt a kiegyezés terére lépni. Fizetett pedig az ügyvédnek 10 frtot. Richternek pedig ötöt. Schnell ez alkalommal megfogadta, hogy kenyérkeresetet csinál majd a hógolyozásból. Ki is áll esténként a kapu elé s mi alatt magában számlálgatja, hogy egy hógolyó, meg még egy hógolyó hány forint, — azt várja, hogy valaki jó nyakon teremse hógolyóival.

— **(A főgimnáziumi önképzőkörből.)** Zalai Mihály tanár, a kör lelkes s fáradhatlan elnöke vasárnap gyűlésre hívta meg a kör tagjait, amidőn

is a mult gyűlési birálati jegyzőkönyvének felolvasása és hitelesítése után következtek a szavazatok. Elsőnek Nikolic VII. oszt. tanuló lépett föl Gabányi „Öngyilkos“ című tréfás monológjával, a melynek legérdekesebb azon része, midőn a sok bonyolult családi körülményből végre az sül ki, hogy ő maga magának nagyapja. Szavaltak még Tiborc Ág. VI. oszt. Szarvas és Stein V. oszt. tanulók. Ezek után az önkéntes szavazók következtek, kik közül Jakopovic VIII. oszt. tan. a körnek szorgalmas tagja, mint rendesen nagy sikert aratott Jókainak „Sonkolyi Gergely“ című tréfás művével. Majd a titoktartó rövid jelentése után a műbirálatok olvasattak fel, mire elnök a gyűlést feloszlatta.

— **(A sokoldalú férfit.)** a kinek névjegyet a minapában lapunkban is bemutattuk, pórul járt; a menyiben Biranyai Fisch Andor urat, több szobacica panaszára, kiket házasságigéret ürügyével pénzüktől kifosztott, a budapesti törvényszék másfél évi börtönrre ítélte.

— **(Tűzoltó-bál.)** A pécsi tűzoltók által szombaton este rendezett bál alkalmával a Scholtzféle helyiség szűknek bizonyult, oly sokan voltak, a kik megjelenésükkel emelték a bál sikerét. Mig a táncteremben egymást kergették a táncoló párok a katona banda talpalá valója mellett, addig az étteremben a nehéz lovasságot képviselő vendégek kedélyesen töltötték el az időt; különösen a parancsnoki asztalnál volt a hangulat a lehető legbarátságosabb a hol a főparancsnok, Reeh György barátai és tisztelői fogyasztották a filloxera által meghagyott nedűt. Az est sikerével különben minden tekintetben meg lehet elégedve az egyesület. A rendezés és sikerben az oroszlanrész persze a humánus egyesület főparancsnokát és viceparancsnokát Selényi urat illeti, kiknek bőven jutott az elismerésből a reggelig mulató társaság részéről.

— **(A pécsi dalárda farsangi estélye.)** A pécsi dalárdában nagyban folynak már az előkészületek a farsangi bohóc estélyre, mely a farsang utolsó keddjén fog megtartatni. A műsor igen változatos lesz összeállítva; úgy látszik, a dalárda kellemes estélyt óhajt szerezni a nagyközönségnek.

— **(Betörés.)** Vasárnap reggelre virradóra az Indóház-utcában lakók közül néhányan nem valami kellemes reggelre ébredhettek fel; ugyanis tolvajok garázdálkodtak s a hova bemehettek, onnét el is emeltek egyet mást. Zsámár reáliskolai tanár lakásába is bejutottak s az asztalon levő zseborát párfogásuk alá véve, ugyanazon az uton, melyen jöttek t. i. az ablakon, eltávoztak. Repics belv. közs. iskola igazgató lakásán is akartak szerencsét próbálni, már az egyik ablaküveget be is nyomták, de úgy látszik, valami megzavarhatta őket, mert távoztak anélkül, hogy a szobába tették volna tiszteletüket. Jó lesz a rendőrségnek szemmel tartani azt az utcát és megtenni minden intézkedést, hogy ezek a munkanélküli csavargók összefogdosassanak, hogy a közbiztonságot ne veszélyeztessék.

— **(A mézsáros és hentes ifjak bálja)** szombaton folyt le a Vigadó parkettjén kedélyes hangulatban, a legszebb siker mellett. A csárdásokat négyezer-ötször megújrázták. Közönösen tetszett a mintegy negyven pár által előadott „Társalgó“ me-

magaviselete; csupa találgatásban mult el az egész délután, de semmi pozitív dolgot nem tudunk konstataálni. Eleintén a szerelemre gondoltunk, de ezt a témát csakhamar elejtettük; eszünkbe jutott ezredünk hőlgyeinek véleménye, a kik János bátyánk szívét nem hónapok retekhez, hanem egy hónapos kemény prófúntozáshoz hasonlították — persze hogy ez a hasonlat csak asszonyi szempontból állta meg a helyét.

A rejtély megfejtésének dicsősége úgy látszik, vezérünkre, grf. Máranffy főhadnagyrá esett. Ez a distinguált külsejű elegáns és szellemes lovas tiszt sok gordiusi csomót megfejtett már. Sajátságos észjárását az asszonyok bámulták legjobban, mert még egy ókulás német professzor sem tudott oly érdekesen beszélni a világ irodalomról, mint Máranffy főhadnagy — a ki azonban, úgy zárjel között legyen mondva, egyetlen könyvet sem olvasott el életében.

— Fiuk! én ma estig tudni fogom, mi történt János kapitányunkkal.

— Csak okosan bánj az öreggel, mert ha elfusolod, a délutáni gyalogrukkoláshoz valamennyiünket oda parancsol.

— Bizzatok rám.

A délután folyamán egyet konstataáltunk, a mi ember emlékezet óta meg nem történt: kapitányunk a délutánját a század raktáron kívül töltötte, pedig legkedvesebb tartózkodási helye a század magazinja volt. A huszárok elismerték ezért magazinulcsanak. Grf. Máranffy főhadnagy pedig azt beszélt az ezredesnének, hogy Lapát kapitány a mennyországot is magazinak képzele, a mely telve van, ujdonat új vörös nadrágokkal, mentékkal, csizmákkal, huszár-esakókkal és lópokróczokkal.

No de ez csak maliciozus ráfogás volt.

Grf. Máranffy főhadnagy szavát tartotta: Alig gyülekeztünk a vacsorához, izgatottan közénk lépett.

— Mindent tudok fiuk! gyertek velem; a ki azonban elneveti magát, halál fia lesz! ingerkedék velünk tréfásan a főhadnagy.

Szava villámszerűleg hatott ránk, egyszerre fölugrottunk valamennyien s elrohantunk a sötét éjszakába. A főhadnagy Lapát kapitány lakása elé vezetett.

A kapitány egy kis négy ablakos házban lakott; ablakai alacsonyok voltak s hiányosan elfüggönyözve, úgy, hogy a bent történeteket apróra láttuk.

Lapát kapitány éjjeli köntösben volt, a mely hosszú ránczokat eresztve simul elhízott természetéhez; rövid bajuszának minden egyes szálla önállóságát demonstrálta olyképpen, hogy egymástól a lehető legtávolabb igyekezett lenni; nagy pápaszemei bizonyos félelmetes tekintélyt kölcsönöztek neki. Ludtollat tartott az egyik kezében, hosszú száru pipát a másikban. Asztalának minden zegezuga tele volt térképekkel, a középén akkora fekete kalamáris terpeszkedett, akár egy mozsár ágyu. A kapitány ur társaságát szorosabb vezérkara képezte: Fliegl Szepi a manipuláns őrmester — egy elesapott dragonyos hadnagy, — a ki keresztbe font karokkal hallgatta előljárója harcászati elveit; úgy melleleg meg kell jegyezmem, hogy a kapitány ur Szepi őrmester minősítvényi táblázatába a következő örökbecsű mondatokat írta be: „Ein unverbesserlicher Lump, Lügner und Schuldenmacher; ein moralisch vollkommen herabgekommenes Individuum.“ Ebből láthatja a nyájas olvasó, hogy a kölcsönös bizalom nem valami erős alapon lehetett.

Az asztal másik oldalán Mérges Márton, a

század szolgálatvezető strázsamestere állt tiszteletteljes vigyázban. Erről az urról csak annyit tudok, hogy szolgálaton kívüli gyűlölte a józan állapotot.

— Összehívtam magukat, kezdé a kapitány bizalmas hangon, hogy tudassam veletek, hogy az oberster ur ezredünk parancsnoka püéséses levelet küldött nekem, a melyben Théma, vagyis harcászati feladat van, ezt kell nekünk annak módja és rendje szerint, a harcászati legújabb elvei szerint megoldani. Ezt az ördöngös munkát fogjuk mi hárman végezni. Érti-e kend Mérges, mi az a Théma?

— Igen is kapitány uram nem értem, szólt sarkantyuját összecsapva a löszelidítő.

— No hát ha nem érti kend, majd megmagyarázom én: Thémát megoldani annyit tesz, mint papíron csatázni; a kezembem a ludtoll, — a kard; ez a ténstás kalamáris meg az ágyu; az eszem és tudományom pedig a puska golyóbis, a melylyel végkép tönkre teszem az ellenséget.

— Már most értem kapitány uram; de egyet legyen szabad alássan jelentenem, hogy a vén huszárnak nagyon bajos ám papíronon háborozni; az ilyen csatát aligha fogjuk megnyerni.

— Igaza van kendnek Mérges szögám! azért hívtam ide, hogy mint kipróbált vitéz, a ki már sok véres csatában ülte az ellenséget, segítségemre legyen ebben a nehéz munkában; ez a német majd rajzol, mi meg komendérozunk.

Hallják hát a föladat: Egy lovas hadosztály ebbe az irányba menetel; a baloldala veszélyeztetve van az ellenség által; oldalának biztosítása végett 1 század bakát, 2 század huszárt és 2 ágyut rendel ki a hadosztály parancsnok; ennek a kombinált különítménynek én vagyok a parancsnoka. Midőn a

lyet a mi Hercenberger bácsink rendezett ügyesen. A kreuz-polkát épp oly sikeresen lejtették, hogy bármelyik elit-bálban sem különben A négyeseket két kolonban 80 pár táncolta. A szép, fiatal lányok közt igen sok volt a fiatal asszony is. Tudósítónk azonban csak a leányok névsorát juttatta el hozzánk. Ott voltak: Maránics Tilda, Graumann Juliska, Járányi Anna, Hering nővérek, Horváth nővérek, Gondos Róza, Olach Matild, Mihálke Aranka, Mészáros Irén, Lovics Anna, Nyanyai Juliska, Nyegele Katicza, Czettl Tilda, Krisztian Irma, Leschnik Mariska, Grázi Regina, Schneider Mariska, Kopócs Zsófia, Héder Mariska, Szébenyi Anna, Vörös Emma, Márkus Lujza, Proszek Janka, Veszely Emma, Németh Róza, Bóvara Mariska, Alt Borbála, Heit Mariska, Péter Katica, Kozma Katica. A társaság egyre fokozódó jó kedv mellett a hajnali órákig maradt együtt, letáncolva utolsó pontig a táncrendet Kórodi zenéje mellett.

— **(Utcai botrány.)** Szombaton délután összetalálkozik két izraelita polgártárs a siklósi-utcában. Az egyik megszólítja a másikat, hogy mikor fizeti meg az adósságát, de nyomban el is kezd ütlegetni. A másik sem volt rest, rögtön az illető nyakába kapaszkodott s beledobta a hóba. Nagyszerű látvány volt, amint a két atyafi dühtől tajtékozva hőmpolygatta egymást. Természetes, ekkorra már nagy csődület okozott ez a ritka látvány. Mikor már jól összedöngötték egymást, mintha mi sem történt volna, a néző publikum nagy csodálkozására egész barátságosan kezét szorítottak s kibékülve távoztak.

— **(A bor vége.)** Szombaton este felé nagy riadalmat okozott a Perczel utcában egy munkas osztályhoz tartozó egyén összeesése. A járókelők már szerencsétlenségtől tartottak, de a csakhamar elősiető rendőrség konstataulta, hogy itt N o e a p á n k nedűje dolgozik. A rendőrség azután gondjai alá vette.

— **(Merénylet.)** A napokban Szekeres Ferenc kárászi plébános Kühnel Márton malomtulajdonos vendégeként ez utóbbi lakásán volt. Mig beszélgettek, egyszerre az ablakon keresztül bedobott kődarab esett az asztalra. Kárt egyébiránt egyebet nem okozott, mint hogy azt a pár üvegtáblát, a mit áttört, meg kell csináltatni. A dobott kő ugyan is az ablak vasrácszatában megütödvé, elvesztette gyilkos erejét. Mig a gazda és vendége a tettes után kiszaladtak, addig ez a sötétben eltűnt. Így aztán most csak a fölött tépelődnek: vajjon melyiküknek volt szánya a kődobás?

— **(Osztály ketté választás.)** A vámház-utcai ismétlődő leányiskolai haladók osztályában oly magasra rugott föl a tanulók száma, hogy ketté választása elvben ki lett mondva, hacsak a túlidőseket föl nem menti az iskolába való járás alól az iskolaszék.

— **(A városgazda figyelmébe.)** A Rudolfinum átellenében a városi majorban nyitott kapuk mellett foly a tehének földteteése az arra járókélők erkölcsi jóérzékének rovására. — Felhívjuk az illető városigazda figyelmét ez állapot megszüntetésére.

— **(Helyettesített rajztanár.)** Pécs szab. kir. város tiszti főorvosa, Soostó Gyula rajztanárt pár hétre szabadságotatva és pedig abból az okból, miután az illető családjában az egyik kis fiu vörhenyben fekszik. Helyette Skolnik Géza tanfolyamot

különítménnyel ebbe a faluba értem, délután öt óra van, a hadosztály parancsnoktól a következő parancsot veszem: A lovas hadosztály az éjjelt szabad táborban tölti, ön mint baloldal véd intézkedjék, hogy az ellenség az éjjel baloldalamat ne háborgassa.

Eddig van a föladat, most csak intézkedni kell. Nézzük hát a térképet. Lapát kapitány és Mérges strázsa mester szemügyre veszik a mappát: Ebből a faluból az utak, kezdi Mérges, mind a pihenő lovas hadosztályunkhoz visznek, ezt az utakat bakákkal rakjuk meg éjjelre, a két ágyut arra a hegyre, teszszük a mely uralja azokat az utakat, egy század bakát, meg ágyu fedezetnek rendelünk; a lovasságot éjjelre a faluba kvártélyozzuk, hadd pihenjenek szegények, így a taktikai igazságnak is eleget teszünk.

Helyben hagyom Mérges szögám harcászati intézkedéseidet. Rajzolja Szepi a helyzetet. Így ni.

— A föladatot megoldottuk volna de most jön a legnehezebbje, a mit csak egy furfangos német eszelhet ki: le kell írni az egész föladatot saját kezemmel, a megoldással együtt. Ettől rettegettem és ez szomorított el majd nem az öngyilkosságig; mert az volt a legnagyobb huncut, a ki a tentát és a bötüt kitalálta.

Diktáld Szepi, verjen a huszárok istene! monddá elkéseredetten Lapát kapitány; elővett egy iv papírost, fölgyürte kabátja ujját, neki fekdűt az írásnak.

Pörcögött a toll, fogyott a tinta, csepegett az izzadság Lapát kapitány homlokáról . . .

A n a h m e

— Kapitány ur alázatosan jelentem egy n t e l t e t z e t t f e l j e n i t i, mondá ravaszul mosolyogva a manipuláns.

végzett rajztanító fogja az ipariskolában az előadásokat megtartani. A népiskolában pedig maguk az osztálytanítók látják el a rajzoktatást.

— **(Szerencsétlenség.)** Egyik helybeli tanítónak bejáró cselédje Peti Anna tegnap oly szerencsétlenül esett el, hogy balkezét eltörte, egyik lábát tomporban kifecamította, rögtön be kellett szállítani gyógykezelés végett a kózkórházba.

— **(Iskolalátogatás.)** Ma reggel utazott el Salamon József baranyavármegye kir. tanfelügyelője Mohácsra az ottani magán polgáriskola megvizsgálása végett; egyúttal az igazgató és egy tanár közötti differenciák kiegyenlítését is, amint halljuk eszközölni óhajtja.

— **(Betörők kerestetnek.)** Saját külön betörőink, ugy látszik, csak azért engedtek egy kis pihenést rendőrségünknek, hogy megszerezze maguknak a polgári bizalmat tiltott foglalkozásuk irányában. Tegnap éjjel nagyobb szabásu munkára vállalkoztak a betörő urak, a mennyiben jó zsákmány reményében feltörték Brunner Károly ágostontéri mészáros üzletét. A tettesek a jelek szerint hárman lehettek és elég biztosnak érezhették magukat éjjeli kirándulásuknál, mert még a bolt ajtót is nyitva hagyták és ugy dolgoztak kellő világítás mellett. Több arra járó vette őket észre, de hát nem tűnt föl különösnek előttük, mert máskor is szoktak 3 óra tájban hust szállítani. Azonban ez egyszer nem valami nagyot emeltek derék betörőink, mert a kasszában mindössze is csak 36 frt volt: a mit valószínűleg keveseltek és azért ráadásban elvittek két darab füstölt oldalast. A rendőrség a tettesek nyomában van.

— **(A szt. Vincze egyesület alakuló közgyűlése.)** Ki hitte volna, hogy az a nemes csel, melyet Wajdics Gyula szemináriumi lelki igazgató a kath. körben tartott multkori felolvasásával maga elé tűzött, a gyakorlatiasságnak megfelelőleg oly hamar valósuljon meg. Valóban megható a nemes szív, mely nem nyugszik addig, míg a könyörületre utáltak nagy kontingensét maga köré nem gyűjtheti, istápolván, segítvén őket az irgalmasság keretében. Amint már említők, ez egyesületnek minden eddig városunkban létező egyesületek közt a legmagasabb feladatu, célja van: felkeresni a szűkölködőket nyomorult otthonaikban s azzal segítségükre lenni, a miben azok saját nyilatkozataik után szükségét szenvednek. Vasárnap tartott meg az alakuló gyűlés Spiesz János apát-kanonok elnökelete alatt, amidőn is a belügyminiszteriumtól jóváhagyólag leérkezett alapszabályok mutattattak be. Ennek értelmében ejtetett meg a tisztikar megválasztása és a választmány kijelölése. Elnök lett: Budics tábornok, alelnök: Czierer Elek tiszti főorvos, pénztárnok: Spiesz János apátkanonok, jegyző Hanuy Ferencz püspöki actuarius. Azonkívül pedig megalakított a 20 tagból álló választmány. Indítványoztatott, hogy a segélyezést az egyesület nyomban kezdje meg anyagi erejéhez mérten, mintegy husz valódi szegényre kiterjesztve, azonban ez indítvány eljettett abból az indokból, hogy a segélyezést, még pedig vállalkozás nélkül, ami legkésebben jellemzi e humanus együletet, a lehető legnagyobb általánosságban egyszerre kívánják megindítani. E célból adakozásra gyűjtőivek osztattak ki a jelen volt tagok közt, azonkívül mindenki egy bejegyzési könyvecskét kapott, melybe a

— Igaz! igaz! elfelejtettem, de kinek is jutna egy n az eszébe. Adjon egy tiszta árkust hát ide.

— Diktálja hát ugy Szepi, hogy semmit se hagyjak ki, mert istenemre megvasaltatom, törelmetlenkedék e kapitány.

A n n a m e

— Kapitány ur ha szabad alássan jelenteni, a h t t e t z e t t e l f e l j e n i t i.

— Ebadta huncut paniperdája, mért nem diktálta ugy, hogy ki ne hagyjam azt a szerencsétlen h t; az ördög se látott olyan nyelvet, a hol azt a bötüt is ki kell írni, a mely nem is hangzik, nem elég azt körmölni, a mely hangzik! Ugy meg vasaltatom hogy: . . .

Pörcögött a toll, fogyott a tinta, csepegett az izzadság s nehéz sóhajok szálltak az ég felé . . .

Mikor Lapát kapitány az ötvenedik árkus papírost is dtogyszottta, s a föladat első részét sem volt képes leírni, kimondhatatlan düh fogta el.

— Szepi! Ön le fogja írni a föladatot a megoldással együtt, én pedig maródit jelentek.

Ugy is tett. Egy teljes hétig volt a kapitányunk beteg, annyira megártott neki az írás. Egy hét mulva azonban vissza jött a „Harcászati föladat“ az ezredtől mint a legjobb. Lapát kapitány büszkén mutogatta nekünk.

— Irni kell tudni fiatal urak, szokta volt nagy büszkén mondani, nem pedig csak kurizálni.

Mi persze hozzá tudunk a dologhoz bővebben is szólni, de miután katonáknél mindent szabad — gondolni, hát hallgattunk.

Kapitányunk harcászati feladatának sikeres megoldásáért elismerő dicséretet kapott a hadtesttől, s az ezredben rövid idő mulva mint s a k t e k i n t é l y t tiszteltük, persze csak hivatalosan.

meglátogatott szegény neve, körülményei és segélyigényei jegyeztetnek be. Ez előrelátó intézkedés a visszaélések meggátlása céljából történt. Minden utcában egy, vagy több egyén fog felkérteni, kiknél a szegények jelentkezhetnek, kiket e jó urak meglátogatnak s erről jegyet ad át a megszorultnak, s csakis ennek előmutatásával kapja az egyesület határozata alapján a kívánt segélynyújtást. Kívánatos, hogy ez a valóban humanus szélra a szenvedő emberiség nyomorának enyhítésére minél szélesebb körben járuljanak s az adományokat a gyűjtők ivére bejegyezve esetleg Spiesz kanonok ur kezéhez a jószívü emberbarátok eljuttatni sziveskedjenek.

— **(A belügyminiszter kortes-utja)** Perczel Dezső belügyminiszter szombaton utazott el a fővárosból választó kerületébe. Kortesutjában, Kardos Kálmán Baranya megye és Széchenyi Sándor gr. Tolnamegye főispánja kísérték. E főispáni kíséretnek köszönhető bizonyára, hogy Bonyhádig az utbaeső vasuti állomásoknál mindenütt megjelentek a szomszéd községek jegyzői, hogy üdvözöljék a minisztert. A legérdekesebb azonban a dologban az, hogy — mint az utóbbi időben mindenhol történt, amerre miniszter lépett fel jelöltnek — Perczel előtt is megjelent a függetlenségi kormánypárt, hogy bemutassa hódolatát a kegyelmes urnak — természetesen elvei fentartásával, a mint hogy így szoktak ezek az urak a miniszterekre szavazni is. Ezuttal Pincehelyen történt a függetlenségi urak tisztelgése. Ide fáradt el ugyanis Balogh ügyvéd, a tamási függetlenségi kör elnöke, hogy üdvözölje Perczelt, s felkérje, hogy a látszatot lehetőleg megmentsék arra, hogy az egyházpolitikai törvényeket gyorsan vigye keresztül. Bonyhádon Kramolin József, a kormánypárt elnöke mondott beszédet. Este fáklásmenet volt a miniszter tiszteletére. Marhauser gimnáziumi tanár mondott ekkor beszédet a miniszterhez, aki válaszában megemlítette, hogy Bonyhádon töltötte gyermekéveit és reméli, hogy a neki kifejezett bizalom egyszermind a kormánynak is szól.

— **(A pécsi nemzeti kaszinó közgyűlése.)** A pécsi nemzeti kaszinó jövő hó 3 án d. e. 10 órakor tartja saját helységében rendes évi közgyűlést. Tárgy: az elnöki jelentés az elmúlt évről. Az évi számadások megvizsgálására kiküldött bizottság jelentése. A kaszinó építésére vonatkozó végleges határozatok.

Országgyűlés.

A képviseléház ülése január 28-án.

(A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.)

A mai ülés elején Lukács László pénzügyminiszter beterjesztette a kéthavi indennitýről szóló javaslatot. Ezután a kultusz-vitát folytatták, a mely nagyon ellaposodott. Felszóaltak Hock János, Kammerer, Okolicsányi és Hock János.

Kivált mégis a mai szónokok közül Okolicsányi beszéde, melyet érdekes voltánál fogva figyelemmel hallgattak. Eljenzésektől megszakítva olvasta fel a miniszter beszédét, melyeket a minap a hithű katolikusokra nézve tett, megjegyezte szóló, hogy ilyen beszédek státuszgyűlésekre, vagy zsinatokra váiok, de nem parlamentbe.

Hock János után Wlassich miniszter kijelentette, hogy tiltakozik az ellen, hogy a hátralevő javaslatok lényegét megcsorbítsák. Csak olyasmiről lehet szó, hogyha a főrendiház a „felekezetenküliség“ kifejezést kifogásolná, helyette a „kilépettek“ szót hajlandó tenni. (Nevetés balról.) Ne tessék nevetni — folytatja a miniszter — mert a kormánynak tudomása van, hogy a főrendi ellenzék egyrésznél éppen ez a kifejezés keltett aggodalmakat.

Az ülés félháromkor végződött.

TÁVIRATOK.

— **A muszka külügyminiszter meghalt.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Sz. Pétervárról jelentik, hogy Giers belügyminiszter betegségéhez tüdőgyulladás is járulván, ma meghalt.

— **A legeslegujabb francia kabinet.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Párisban a kabinet megalakult Ribot elnökelete alatt. Ma Faure elnökelete alatt minisztertanács volt, melyen megállapították Faure-nak a kamarához és a szenátushoz intézendő átiratát.

— **A belügyminiszter választói előtt.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Bonyhádon tegnap Perczel Dezső Moldoványi István dr. beszéde után megköszönte választóinak újabb bizalmát, kijelentette, hogy Magyarországon csakis a Bánfiy-kabinet tudja, és pedig a leghatározottabb liberális irány mellett a kormányzást vezetni. Az állami anyakönyvek szeptember elsőig az egész országban be lesznek vezetve. Vezetésükkel a tanítók fognak megbízatni. Ez kívánatos is lesz,

mert kell, hogy ezeket készen találja a polgári házasság behozatala. A hátralevő egyházipolitikai javaslatokra nézve ismételte Wlassich tegnapi kijelentését. A beszéd után igen természetesen, nagy bankett volt.

— **Lázongó munkások.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Szegeden a városháza előtt tegnap mintegy száz munkás összeverődött, követelvének hangos szavakban az elfogott szocialisták kibocsátását. Három főizgatót elfogtak.

— **Magyar miniszterek Bécsben.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Ő felsége tegnap fogadta Bánffy Dezső bárót külön kihallgatáson; Bánffy b. tegnap délután résztvett a német császár születése napjára adott udvari ebéden, ezután látogatásait folytatta. Lukács László és Dániel Ernő miniszterek pedig egész nap osztrák kollegáikkal ismerkedtek a büroban ss Sacherlnél.

— **Az elnök üzenete.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Faure elnöknek már említett üzenete kifejezi az óhajt, hogy megszűnjenek a pártvi szélyok, a demokratikus reformok életbe léptetessenek. Hangsúlyozza különösen Franciaországnak a külállamokhoz való kitünő viszonyát és az ország erős akaratát a béke megszilárdítására.

Hír szerint Casimir Perier szenzációs röpiraton dolgozik, melynek „Két hónapi elnökség“ lesz a címe.

Laptulajdonos Felelős szerkesztő
SZAUTTER GUSZTÁV **PLEININGER FERENC**
 TAIZS JÓZSEF
 kiadó.

Hirdetések.

Földszintes bérház kerttel eladó.

Bővebbet Király-u. 39. sz. házban lehet megtudni.

Legfinomabb harzi kanárimadarak, igen szép hullámozó hanggal és remek énektourákkal kaphatók **W. Heering St. Andreasberg i. Harz 427.**

Ára darabonként 7–20 márka. A madarak 8 napi próbaidőre is adatnak.

Kezelési utmutatás és árjegyzékek ingyen

MEGHÍVÁS

a „Csuzai Népbank“ évi rendes közgyűlésére,

mely folyó évi február 4 én délután 2 órakor tartatik Csúzán, a polgári olvasó egyesület helyiségében.

Tárgysorozat: 1. Mult évi számadás és mérlegnek a felügyelő bizottság és választmány jelentésével kapcsolatos előterjesztése.
 2. Tisztújítás, választmány és felügyelő bizottság választása.
 3. Esetleges indítványok tárgyalása.

Csúza, 1895. február hó 4-én.

AZ ELNÖKSÉG.

A) Forgalmi kimutatás.

Tételszám	BEVÉTELEK	Egyenkint		Összesen	Tételszám	KIADÁS	Egyenkint		Összesen		
		frt	kr				frt	kr			
1	Mult évi társulati vagyon . . .	5611	36	5611	36	1	A feloszló VI. évt. kifizetésére	2011	10	2011	10
2	Folyó évi beírás díjak	79	60			2	Kölesön kötvényekben	5317	—	5317	—
3	Betéti könyvek ára	11	70			3	Mult évi hátralékok	720	84	720	84
4	VII. évts heti betétek	1284	10			4	F. évről bevételbe vett kamathátralékok	390	47	390	47
5	„ késedelmi krajcárok	17	90			5	Házbérre	38	33	38	33
6	VIII. évts heti befizetések	785	20			6	Nyomdai költség	16	35		
7	„ késedelmi krajcárok	11	10			7	Állami és községi adóban	28	75		
8	IX. évts heti befizetések	935	60			8	Leltár ingók árában ez évre eső rész	33	20		
9	„ késedelmi krajcárok	6	24			9	Keletkező évtársulatra esik	33	20	111	50
10	Kölesönök utáni kamatok	435	60			10	Üzletkönyvekért	26	—		
11	Kezelési illeték	108	90	3675	94	11	Vegyesszükségek	15	60	41	60
						12	Kezelési illeték	108	90		
						13	Készpénz	547	56	656	46
	Osszesen	9287	30	9287	30		Osszesen	9287	30	9287	30

B) Mérleg.

Tételszám	TEHER	Egyenkint		Összesen	Tételszám	FEDEZET	Egyenkint		Összesen		
		frt	kr				frt	kr			
1	VII. évts. 254 betét után 3 évre járandóság	3962	40	3962	40	1	Kötvényekben	5317	—	5317	—
2	Ennek 1892-dik évi jövedéke	89	66			2	Kamat hátralékban	509	64	509	64
3	„ 1893-dik „	72	84			3	Betét és kötbér hátralékban	478	10		
4	VIII. évts. 149 betét után 2 évre járandóság	1549	60	1712	10	4	Betét és üzletkönyvek készletben	61	—	548	10
5	Ennek 1893-dik évi jövedéke	21	36			5	Visszafolyó összeg	32	20		
6	IX. évts. 199 betét után egy évre járandóság	1034	80	1056	16	6	Készpénz	547	56	579	76
	Osszesen	6730	66	6730	66		Osszesen	6954	50	6954	50
	Matatkozik f. évi jövedék egyenlegül	223	84	223	84						
	Mérleg			6954	50						
	A 223 frt 84 krból esik a VII. évtásra	137	16								
	„ esik a VIII. évtásra	51	80								
	„ esik a IX. évtásra	34	88	223	84						
	Ezek szerint a most feloszló VII. évtrs. vagyona betétekben	3962	40								
	1892, 1893, 1894. évi jövedékben	299	66	4262	06						
	Levonva ez a főösszezből, marad további társulati vagyon			2692	44						
	Mérleg			6954	50						

Csúza, 1894. évi december hó 31-én.

Farkas Antal, elnök **Csányi Sándor,** atelnök.

Kapitány István, könyvivő. **Ször József,** pénztárnok.

Jelen számadás és mérleg a fő és segédkönyvekkel mindenben egyezőnek és így helyesnek találtatt.

Csúza, 1895. évi január hó 20-án.

Kováts István, Kis Pápa István, Farkas Gyula, felügyelő bizottsági tagok

Báli virág-garnitúrák egy negyed árban.

Miután üzletemet más irányban akarom kiterjeszteni, elhatároztam, hogy

tulhalmozott raktáramat

gyári áron alól is elárusítom.

Tisztelettel

R a a b G á b o r

Pécsett, Király-u. „Hajó“ szálloda.

Nagy raktáramból különösen a következő cikkek ajánlom a n. é. közönség szives figyelmébe. **Báli cikkek:** virágok, belépők, legyezők, bőr- és selyemkezttyük, lakcipők, selyem- és batist zsebkendők, legfinomabb illatszerek és rizspor (puder).

Legjobb minőségű férfi-íngék, legújabb nyakkendők (óriási választék), esőernyők, vízhatlan férfi esőköpeny, Jaeger alsó ruházat urak, nők és gyermekek számára. Csipkék, mellfűzők (mieder) kötények, kézi munkák, női-, férfi- és gyermek-harisnyák, utazó takarók és mindenféle szabó-kellékek.

Báli virág-garnitúrák egy negyed árban.